

Det, som kommer til at ske, hvis man gennemfører det enstrengede, centraliserede, statslige system, er jo, at fødevarekontrollen mister sin uafhængighed. Den uafhængighed har den haft i det fælles mellemkommunale system, hvor flere kommuner i fællesskab ejer kontrolenheden. Det giver den størst mulige uafhængighed, og de enkelte kommuner kan holde hinanden i ørerne. Der bliver ikke så stor følgesagtighed over for den enkelte borgmester. Til gengæld bliver man heller ikke presset af et statsligt system til at sænke kontrolniveauet, når f.eks. restauratører i København føler sig trådt over tærerne.

Der har været en meget omfattende debat om den dårlige kvalitet af det hakkede kød, og der er det jo sådan, at det har været de lokale enheder, som længe har ønsket at få fælles regler for det tilladte kintal i alle former for fødevarer og ikke bare i det hakkede kød. Det blev blokeret af de store fødevarekæder, som har alt for stor indflydelse på direktoratets politik. Der er alt for stor lydhørhed i direktoratet over for erhvervsinteresser, og erhvervet havde jo gode grunde til ikke at synes om fælles regler for kintal.

Nu ved vi konkret i dag, hvor det takket være de lokale kontrollers indsats er afsløret, at der i 1997 var bakteriebomber i 20 pct. af det hakkede kød i kølemontrene. Det var faktisk sådan, at det først i 1996 lykkedes for de lokale kontrolenheder at få overtalt Fødevaredirektoratet til at indføre fælles kintal, og da kun for hakket kød. Det var selvfølgelig godt nok, det blev indført for hakket kød, men man har været så utrolig fodslæbende i direktoratet.

Nu har vi så ydermere fået oplysninger om de høje bakterietal i hakket kød, ja, det er over halvdelen af det hakkede kød, der sidste år havde et for højt bakterietal, og 20 pct. af kødet var altså enten fordærvet eller tæt på at være det.

Det er oplysninger, der er kommet frem takket være indsatsen i det lokale system, men ikke takket være indsatsen fra det centrale system. Man skulle jo tro, at regeringen og direktoratet var taknemlige for det store pres, som de lokale enheder har lagt på det centrale system for at få fælles kintal.

Nu får man det så også gennemført, og man får måske endda gennemført regler om offentliggørelse og med navne på, og det er godt nok, men det er da for stærkt, at man fører sig frem med antydninger om, at det skyldes, at der ikke

er en tilstrækkelig effektivitet udeomkring i de lokale enheder, når det vitterlig er de lokale enheder, vi kan takke for, at der overhovedet sker noget på området.

Kontorchef Henrik G. Jensen fra direktoratet udtalte til Jyllands-Posten i torsdags, at nu er tiden inde til, at kontrollerne slår til og skærper tonen. Direktoratet tilskynder til en skrap kontrol, så resultaterne for 1998 bliver tilfredsstillende.

Jeg synes, det er en lille smule frækt at tale på den nedladende måde om de kontroller, som har presset den samme kontorchef til overhovedet at foretage sig noget som helst. Jeg synes, det er lidt stærkt, og jeg tror, det må være skuffende for medarbejderne udeomkring i landet at høre en fremstilling, hvor det hele vendes på hovedet. Det er jo de lokale enheder, som har været vagthund og sørget for, at sagen om kintallene overhovedet er kommet ud af stedet.

Derfor bekymrer det lovforslag, som regeringen har fremsat, naturligvis Enhedslisten, og vi kan absolut ikke støtte det.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Fremskridtspartiet går positivt ind i arbejdet vedrørende lovforslaget her, da formålet er at samle ansvaret for fødevareområdet på ét sted og at skabe en gennemskuelig, som alle kan forstå.

Vi nærer selvfølgelig en rimelig skepsis over for, om det virkelig vil gå sådan, men lad os nu se. Vi vil være med til at arbejde for, at vi kan få det ført ud i livet, sådan at alle kan forstå, hvad det er, vi mener.

Men én ting vil jeg gerne sige: Debatten her i dag skulle jo nødvendigvis ende, som om landbruget, fødevareindustrien, detailhandelen, restauratører m.v. ikke gør noget i dag for, at vi får sunde og friske fødevarer. Det ved jeg de arbejder for hver dag, det har de gjort hele tiden, og det skal vi selvfølgelig være glade for.

Man kan indimellem undre sig over den hetzlignende kampagne, der føres mod dem, jeg har nævnt: landbruget, fødevareindustrien, restauratører m.v., som om vore fødevarer her i landet ikke er på et meget højt niveau.

Jeg kan ikke lade være med at fortælle en sjov historie til de ærede medlemmer: Hvis man nu letter fra Kastrup lufthavn og flyver bare 3 timer ud i verden og spørger mennesker, hvor man kommer frem, hvad de kender Danmark for, kender de Danmark for, at det er et lille, hyggeligt land, at vi er nogle forstående men-